

ΜΗΧΑΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — 'Εν τῷ ἐξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπαξ ἡ δὲ, λ. 40, τρίς ἕως ἐξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἡ ἐξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Οἱ ἐγγραφόμενοι νέοι συνδρομῶνται εἰς τὸ *Μη Χάνεσαι* λαμβάνουσι, προσθέτοντες εἰς τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν μόνον 5 φράγκα.

Α' Ὅλην τὴν σειρὰν τῶν ἐπιφυλλίδων *Λυκογιάννη*, τιμωμένου ἐκάστου φύλλου παλαιοῦ ἀντὶ λ. 20 δρ. ν. 26. —

Β' Τὸ ὥραϊον μυθιστόρημα τοῦ *Κυρίου Ὑπουργοῦ*. » 1.80

Γ' Τὰ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντα φύλλα τῶν *Κρητικῶν Γάμων*, ἐθνικοῦ μυθιστορήματος τοῦ *Ζαμπελίου*. » 1.80

Δ' Τὸ *Γελοιογραφικὸν Ἡμερολόγιον* τοῦ *Μη Χάνεσαι* τοῦ 1882 ἐξαντληθὲν πλὴν ὀλιγίστων ἀντιτύπων » 2.

ἥτοι τὸ ὅλον φράγκα 31.60

ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΙΣ ΠΟΤΑΓΟΥ

Ὅτε κατὰ πρῶτον ἀνίγνων εἰς ἐφημερίδας ὅτι ἀφίκετο ἐνταῦθα περιφανὴς περιηγητὴς μετὰ πολλῶν ἐτῶν περιπλάνησιν καὶ ἐξερεῦνησιν ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἀσίαν καὶ τὰ ἐνδότερα τῆς Τροπικῆς Ἀφρικῆς εἰσχωρήσας ὅπου ἄλλοι γνωστοὶ ἐπὶ διασημότητι συνάδελφοι αὐτοῦ δὲν κατώρθωσαν νὰ εἰσχωρήσωσι καὶ ὅτι ὁ γίγας οὗτος τῶν ταξειδίων τούτων ὀνομαζόμενος Ποταγός, εἶνε συμπολίτης μας, Ἑλλήν συμπατριώτης, ἱατρός, καὶ ἐκ Γορτύνης μάλιστα, θάμβος παιδικώτατον, ἄγριον, ἂν θέλετε, ἀλλ' ἀκατάσχετον, μὲ ἐκυρίευσεν ! Τὸ θάμβος μου δύναται νὰ παραβληθῇ πρὸς τὸ τοῦ Ἀφρικανοῦ ἡμιγύμνου ἀγρίου ἐπὶ τῇ πρώτῃ θεᾷ Εὐρωπαϊοῦ εἰσχωρήσαντος μέχρι τῆς χώρας του.

Ἀπλῶς εἰπεῖν, τὸ ὄνομα τοῦτο μοὶ ἐφάνη δυσαρμόστως εὐρὺ διὰ τὴν στενὴν κοινωνικὴν ἡμῶν ἀτμόσφαιραν καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ μουσικὴ τοῦ ὀνόματος—Ποταγός ! — μεθ' ὅλην τὴν ἐλληνικωτάτην αὐτοῦ κατὰληξιν, παραδόξως ἀντήχησεν εἰς τὰ ὦτά μου ἐνόμιζα— πῶς νὰ τὸ εἶπω ! — ὅτι δὲν δύναται Ἑλλήν νὰ φέρῃ τοιοῦτον ὄνομα. Τάχα ἦτον ἀθηεὶς δι' ἐμὲ τὸ ὄνομα ὡς ἐκ τοῦ ἐν τῇ φαντασίᾳ μου ὡς ἀήθους παραστάντος ἀνδρὸς, ἢ μόνον διότι δὲν κατέληγεν συμφώνως

πρὸς τοὺς κανόνας τῆς ἐλληνικῆς ἐπωνυμίας, καὶ δὲν ἦτο π. χ. *Ποταγόπουλος* ἢ *Ποταγιάννης* ;

Ἡ οὕτως ἢ ἄλλως, καὶ ὄνομα καὶ ὀνομαζόμενος παρέσχον μοι τὴν τέρψιν τοῦ ἀπροσδοκήτου. Δὲν ἠδυνάμην νὰ πιστεύσω ὅτι τὸ δένδρον αὐτὸ τὸ ὑψηλόν, τὸ ἀνεμοδαρμένον, μὲ τὸν χονδρὸν φλοιὸν καὶ τοὺς περισσοὺς καὶ πολυφύλλους κλώνας, ἐφ' οὗ « τοῦ λόγκου τὸ ἀγριοδάλαμο τοςάκις, κατὰ τὸν ποιητὴν, ἐτρόχισε τὰ κέρατα » εἶνε δυνατόν νὰ ἐξέλθῃ — ἀπὸ μίαν γάστραν, καὶ αὐτὴν τῆς Κεράτσας Κρουσταλένιας,

Πῶχει γνῶσι σὰν κουκούτσι,

Καὶ μιά γλῶσσα σὰν παπούτσι

ἐφ' ἧς τὸ πολὺ πολὺ δύναται νὰ φυτρώσῃ ἡ μαντζουράνα.

Ἀφ' οὗτο ὁ ἀρχαῖος κλασσικὸς ἐλληνισμὸς ὥχετο ἐκπνεύσας, ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν καὶ τοῦ νεωτέρου ἡρωϊκοῦ ἡμῶν κόσμου τὰ λείψανα ἐκλείπουσιν, ἐκλείπουσιν ὁσημέραι, Ἑλλήν ἐκ τῶν ἡμετέρων, — καθ' ὅσον εἶνε καὶ συμπολίτης τοῦ κ. Δεληγιάννη —, Ῥωμῆος καθάριος, τέκνον μάλιστα τῆς ἐλευθέρως εὐνομούμενης Ἑλλάδος, παραιτῶν τὸ προσφιλὲς ἔδαφος τῶν κενῶν πολιτικῶν συζητήσεων καὶ τῆς ζωοκλοπῆς, καὶ ρεμβάζων ἀντὶ πάσης θέσεως ἢ διαλογῆς ψήφων ἀπωτάτην τινα χώραν, τὸ Κασκάρ ἢ τὸ Σιαμπύκ, ὡς ἰδανικόν του, ὡς ὁ ποιητὴς τὸν ἀπώτατον ἀστέρα τοῦ ὀπλοῦ τοῦ φῶς δὲν ἐφθασεν ἔτι μέχρις ἡμῶν, — τοῦτο, μὰ τὴν μίαν καὶ μόνην ἀλήθειαν, ὑπερβαίνει τὴν ἀλήθειαν. Ἑλλήν συνταγματικὸς, καὶ τοιοῦτοι πόθοι ! ἀλλὰ τὸ σύνταγμα μας μόνον ἀλατοποθηκαρίου ἢ τὸ πολὺ πολὺ τμηματάρχας κατεργάζεται, καὶ ἐνίοτε, εἰς ἐξόχους περιστάσεις, ἐπιδρομεῖς μέχρι Καλαμπάκας, ὡς πετσοματάδες ἢ ὑποψηφίους βουλευτάς. ἱατρός, καὶ τοιοῦτοι πόθοι ! ἀλλὰ καὶ ὁ συντάκτης τοῦ « Φοίβου » ἱατρός εἶνε. Γορτύνιος, καὶ τοιοῦτοι πόθοι ! ἀλλ' ἡ εὐδαίμων Γορτυνία εἶνε γνωστὴ ὡς ἡ πατρίς τοῦ κ. Παλαμήδη, τοῦ κ. Δεληγιάννη.

Θάμβος παιδικώτατον, ἄγριον, ἂν θέλετε, ἀγαπητοί μου κύριοι, μὲ κατέλαβεν, ἀναγνόντα τὸ πρῶτον εἰς ἐφημερίδα τὰ περὶ Ποταγοῦ.

Μετὰ τὰς ἐκπλήξεις ἐπὶ τῷ ἀκούσματι, πρέπει νὰ ὁμιλήσωσιν ἤδη, — ὅχι πλέον ἐκπλήξεις, — ἀλλὰ ἡμερώτερον αἱ ἐντυπώσεις ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ ἔργου τοῦ κ. Ποταγοῦ, οὗτινος ὁ πρῶτος τόμος νεωστὶ ἐξεδόθη.

Μετὰ τὸ χαιρέτισμα ἐκεῖνο τῶν ἐφημερίδων, ἡ σιωπὴ ἐ-